

Ἐκκλησιαστικὸν Ἦθος

■ «Τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τῆς ἀναστάσιμης ἡμέρας προνόμια»

Ἡ εβδομαδιαία Ἐορτὴ τῆς Κυριακῆς*

Μέρος Γ'.

Ἡ ἀξία Της στὴν ζωὴ μας εἶναι σαφῶς μοναδική

Ὅταν ἡ ἀργία τῆς Κυριακῆς τηρεῖται ὅπως ὁ Θεὸς θέλει, ὅταν τὴν ἀξιοποιοῦμε κατὰ Θεόν, τότε μπορεῖ νὰ μᾶς ἀναπτερώσει τὸ εἶναι, νὰ μᾶς ἀναγεννήσει τὴν ζωὴ, νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ ξεπεράσουμε τὰ προβλήματα μας.

Ὁ π. Γ. Καψάνης, Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους γράφει: «**Ἡ** Ἀναστάσιμη χαρὰ τῆς Κυριακῆς μᾶς βοηθεῖ νὰ ξεπερνοῦμε τὸν φόβο καὶ τὴν ἀπελπισία ποὺ φέρει ὁ θάνατός μας καὶ ὁ θάνατος τῶν προσφιλῶν μας προσώπων. **Ἀναστάσιμη** ἐλπίδα καὶ χαρὰ διαποτίζει ὅλη τὴν ζωὴ μας. **Ἡ** ἐλπίδα καὶ χαρὰ αὐτὴ μᾶς βοηθοῦν νὰ ἀντιμετωπίζουμε ὅλες τὶς δοκιμασίες καὶ ἀντιξοότητες ποὺ συναντοῦμε τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρες τῆς ζωῆς μας».

Καὶ ἀκόμη ἀναφέρει:

«**Ἡ** ιερότητα τῆς Κυριακῆς καθιερώθηκε γιὰ νὰ μᾶς βοηθᾷ νὰ διακρίνουμε τὴν ιερότητα ὄλων τῶν ἡμερῶν καὶ ὅλης τῆς ζωῆς μας. **Ἡ** βεβήλωση λοιπὸν τῆς Κυριακῆς μὲ τὸ νὰ τὴν καταστήσουμε μίᾳ κοινῇ ἡμέρᾳ σημαίνει βεβήλωση ὅλης τῆς ζωῆς μας.

Ἡ μεγαλύτερη ἀνάγκη τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου εἶναι νὰ βρεῖ τὸ νόημα τῆς ὑπάρξεώς του. **Διαπρεπεῖς** ψυχολόγοι ὁμιλοῦν γιὰ τὴν κρίση τοῦ σημερινοῦ εὐημεροῦντος ἀνθρώπου ποὺ εἶναι **κρίση νοήματος ζωῆς**. **Κάθε** μέτρο ποὺ κάνει τὴν ζωὴ μας περισσότερο

(*) Κ.Γ. Παπαδημητρακοπούλου, Τί ἐορτάζουμε σήμερα;, σελ. 56-59, ἐκδόσεις «Φωτοδότες», ἄ.χ.τ.. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

ύλιστική καὶ λιγότερο πνευματική, ἐπιτείνει τὴν κρίση νοήματος, ποὺ σημαίνει περισσότερους ἀπελπισμένους ἀνθρώπους, περισσότερους αὐτοκτονοῦντες, περισσότερους νέους ποὺ καταφεύγουν στὰ ναρκωτικά, στὴν ἀναρχία, στὸν μηδενισμό, στὴν ἐγκληματικότητα. **Τὶ** νόημα ἔχει ἡ ὑπαρξη τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν δὲν ὑπάρχει κάτι ἀνώτερο ἀπὸ τὰ ὑλικά, τὰ μάταια, τὰ θνητὰ ποὺ νὰ τὴν δικαιώνει;».

Τὸ μικρὸ αὐτὸ Πάσχα, ἡ Κυριακή, δὲν νοεῖται χωρὶς τὸν ἐκκλησιασμό καὶ τὴν Θεία Λατρεία. Δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐορτασθεῖ διαφορετικά, ἂν θέλουμε αὐτὸ νὰ γίνῃ κατὰ Θεόν. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀπορρέουν πλέον πλεῖστες ὠφέλειες, μοναδικές, ἀφθαστες, οἱ ὁποῖες δὲν ὑπάρχουν πουθενὰ ἄλλοῦ στὶς «χαρὲς» καὶ τὶς «ἀπολαύσεις» τοῦ κόσμου. Ἐπ' αὐτοῦ ἔχουν γραφτεῖ πάρα πολλά, μέχρι καὶ ἡ ἐπιστήμη ἔρχεται στὶς μέρες μας νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὰ μεγάλα ὀφέλη στὴν γαλήνευση τῆς ψυχῆς μας, τὰ ζοῦν δὲ ὅσοι ἐκκλησιάζονται καὶ μάλιστα τὶς Κυριακές.

Γράφει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος: «Τίποτα δὲν κάνει τόσο περίχαρη τὴν ζωὴ μας, ὅσο ἡ εὐχαρίστηση ποὺ αισθανόμαστε στὴν Ἐκκλησία. Στὴν Ἐκκλησία διαφυλάσσεται ἡ χαρὰ τῶν εὐτυχησμένων ἀνθρώπων, στὴν Ἐκκλησία βρίσκεται ἡ ἐπιθυμία τῶν πικραμένων, ἡ εὐχαρίστηση τῶν λυπημένων, ἡ παρηγορία τῶν δυστυχησμένων, ἡ ἀνάπαυση τῶν κουρασμένων...».

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς τονίζει πὺς «μέσα στὸ Ναὸ εἶναι παρούσα ἀοράτως ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πάντοτε, μὲ ἰδιαιτέρο ὁμως τρόπο κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἀγίας Συνάξεως καὶ κάθε ἕναν ἀπὸ τοὺς παρόντες (ἀνάλογα μὲ τὴν δεκτικότητα του) τὸν μεταβάλλει, τὸν μεταμορφώνει καὶ πραγματικὰ τὸν ἀναπλάθει πρὸς τὸ θεϊκότερο καὶ τὸν ὀδηγεῖ σὲ ὅ,τι συμβολίζουν τὰ μυστήρια ποὺ τελοῦνται, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἴδιος δὲν αισθάνεται, ἐὰν ἀνήκει στοὺς νηπίους κατὰ Χριστόν».

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος πάλι, λέει γι' αὐτὸν ποὺ ἐκκλησιάστηκε τὴν Κυριακὴ ὅτι:

- **Ἐψαλλε** μαζί μὲ τὰ Σεραφεῖμ.
- **Ἀνήκει** στὴν οὐράνια πολιτεία.
- **Γράφτηκε** στὸ χορὸ τῶν ἀγγέλων.
- **Μίλησε** μὲ τὸν Κύριο.

- Βρέθηκε μαζί με τὸν Χριστό.
- *Ἐτσι ἔγινε κυριολεκτικὰ ἄλλος ἄνθρωπος.

*Ἐγραψε σύγχρονος κληρικός: «Δὲν εἶναι ὁμως μόνο καθῆκον μας ἀπέναντι στὸν Θεὸ τὸ νὰ πᾶμε τὴν Κυριακὴ στὴν Ἐκκλησία. Εἶναι καὶ ἀνάγκη τῆς ψυχῆς μας. Πηγαίνοντας στὴν Ἐκκλησία ὠφελῶ τὸν ἑαυτό μου καὶ τὴν ψυχὴ μου».

Δὲν ἔγραψε τυχαῖα ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης τούτη τὴν φράση: «Καὶ πάλι κίνησα νὰ ῥθῶ, Χριστέ μου, στὴν αὐλή σου, νὰ σκύψω στὰ κατώφλια Σου τὰ τρισαγαπημένα, ὅπου με πόθο ἀχόρταγο τὰ λαχταρᾶ ἢ ψυχὴ μου».

*Ἐπιβεβαίωσε ἔτσι τοῦτο τὸν ὕμνο: «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης Σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν...».

*Ἡ ζωὴ σήμερα ἔγινε ἀγχώδης καὶ τυραννική. *Ἡ Κυριακὴ ἔρχεται ὅσο ποτὲ ἄλλοτε γιὰ ψυχικὴ ἀνάταση, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐπιτυγχάνεται τόσο ἡ σωματικὴ ὅσο καὶ ἡ ψυχικὴ μας ἀνάπαυση. *Ἐρχεται γιὰ τὸν ἴδιο μας τὸν ἀγιασμό.

Τονίζει πολὺ ὠραῖα ὁ Ἅγιος Κύριλλος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας: «Ὁ ἀγιασμός τῆς Κυριακῆς δὲν ἀπαιτεῖ ἀπλῶς καὶ μόνο κατάπαυση ἀπὸ τὶς ἐργασίες μας, ἀλλ' ἀπαιτεῖ κυρίως κατάπαυση ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς σάρκα καὶ τῆς ἀμαρτίας».

*Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Θεολόγος ἀναφέρει στοὺς ἐπιτάφιους λόγους του πρὸς τὴν μητέρα του: «Γιὰ κάθε λόγο καὶ κάθε πράξη σου ἦταν στήριγμά σου, (μητέρα μου), ἡ Ἡμέρα τοῦ Κυρίου»⁶. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀγία αὐτὴ γυναῖκα, ἡ Νόνα, ἀντιπαρήλθε πλῆθος ἀπὸ ἀντιξοότητες στὴν ζωὴ της καὶ ἀνέδειξε ἀγίους μέσα στὸ ἴδιο της τὸ σπίτι.

*Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση στὴν προσπάθειά της νὰ χτυπήσει τὸν Χριστιανισμό κατήργησε τὴν Κυριακὴ ὡς ἀργία. *Ὅρισε δὲ ὡς ἀργία, ὄχι τὴν ἐβδόμη ἡμέρα, πὺ εἶχε ὀρίσει ὁ Θεός, ἀλλὰ τὴν δεκάτη! Νόμισαν μάλιστα ὅτι με ἑννέα ἡμέρες ἐργασίας θὰ εἶχαν μεγαλύτερη παραγωγὴ. Ἀναγκάστηκαν ὁμως σύντομα νὰ ἀναθεωρήσουν τὶς ἀπόψεις τους καὶ νὰ ἐπανέλθουν στὴν Κυριακὴ, γιὰτὶ διαπίστωσαν ὅτι δὲν ἀντέχει ὁ ὀργανισμὸς σὲ συνεχῆ ἐργασία ἑννέα ἡμερῶν, ἀλλὰ ἔξι!

6. Βλ. τὸ ἔργο μας «ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ».

Τέλος, μεταξύ πολλῶν ἄλλων, ἡ ἀργία τῆς Κυριακῆς συντελεῖ στήν σύσφιξη τῆς οἰκογένειας καὶ στήν ἀνακούφιση τῶν μελῶν της, ἀπὸ τὴν ὄλη θαλπωρή της.

Αὐτὸ εἶναι σημαντικότατο, ἰδιαίτερα σήμερα ποὺ αὐτὴ κλυδωνίζεται, ποὺ ὁ καθένας κλείνεται ἀπελπιστικὰ στὸν ἑαυτό του, τρέχει ἀσταμάτητα γιὰ τὶς δουλειές του, ἐργάζεται καὶ ἡ μητέρα, καὶ ὅλα τὰ σημερινὰ προβλήματα –τῆς νεολαίας τουλάχιστον– ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν χαλάρωση ἢ καὶ τὴν διάλυση τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν.

(ἔπεται τὸ Μέρος Δ΄.)